

עוד נגַר הַדְּבַשׁ

שְׁנָה טוֹבָה אֲנִי רוֹשֵׁם
וְהִיא תִּגְיַע לְכָל כְּתַבְתָּ, לְכָל שֵׁם וְשֵׁם
לְמַטְפֵּל הַמְסוּר הָעוֹשֶׂה מִתּוֹךְ הַקְּרֵבָה
לְקָשִׁישׁ הַגָּאָה הַחוֹלֵם עַל תְּקוּהָ.

בְּכֶם צְרוּבָה הָאֱהָבָה וְאִין הִיא צְלָקֶת
לְתַפְאֲרַת בּוֹנֵי הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, מִיּוֹם לְיוֹם הִיא מִתְחַזְּקֶת
וְהִיא לְכֶם הַתְּשׁוּבָה לְהַגְשִׁים אֶת הַתְּקוּהָ.

גַּם אִם אֲרֻצְנוֹ, אֲרֻץ זֵבֶת חֶלֶב וְדְבַשׁ תְּמָרִים
אֶל חִלְקֵתְנוּ הַפּוֹרִיָּה עֵינֵינוּ וְלִבֵּנוּ עָרִים
שְׂמַעְתִּי אֶת צַעֲקֹתֶם, לֹא יֵרָאֵתִי, יֵשׁ מוֹשִׁיעִים
אֲשֶׁר הֵיטֵב אֶת מְלֹאכֶתֶם הַנְּאֻמָּנָה עוֹשִׂים.

עַל תְּפוּחִים (קָשִׁישִׁים) עוֹד נַגַּר הַדְּבַשׁ (מְטַפְּלִים)
מִתּוֹק, רִיחֵנִי וּמְאֹד מְבַקֵּשׁ
לֹא מִתְקַשֶּׂה וּמְרַקְמוּ עֵדִין וְרֹדֵךְ
הַטּוֹעֵם מִמֶּנּוּ, יֵצֵא מְבֻרָךְ.

כְּתוּבוֹת אֲלֵפִים לֹא אוֹמְרוֹת מְאוֹם
אִם אִין בְּתוֹכֵן לֵב אוֹהֵב וְרַחוּם
שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֻרָכֶת לְכֶם אָנוּ צוֹפִים
שְׁנַת פְּרִיחָה, זְרִיחָה וְנֹפֶת צוֹפִים.

שְׁנָה טוֹבָה אֲנִי מְאִיר
לְסַנִּיפִים בְּכָל עִיר וְעִיר
תִּכְלֶה שְׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ
תִּחַל שְׁנָה וּבְרֻכּוֹתֶיהָ.